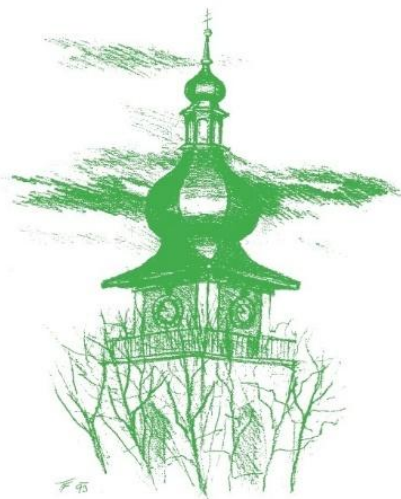

KUNHUTA

ze života farnosti

Nové Město na Moravě

červen 2025

POHÁDKA O CHLEBU

V jedné daleké zemi se jedna chudá vdova živila službou u bohaté a tajemné paní, která žila osaměle v pochmurné vile, napůl skryté uprostřed lesa. Dobrá vdova plnila velkoryse a přesně svou práci a jednoho dne jí paní nečekaně dala dárek – zvláštní prstýnek. „Když dvakrát otočíš na prstu tímhle prstenem, můžeš se proměnit, v cokoli si budeš přát,“ vysvětlila jí podivná paní. Vdova to nebrala příliš vážně, ale když přišla na kraj velká bída, na prstýnek si vzpomněla. Dala si ho na prst, dvakrát jím otočila a proměnila se v nádherného sokola s rovnoměrně tvarovanými křídly. Rozhodla se, že poletí, dokud nenajde kraj, v němž by našla pomoc pro svého syna i sousedy.

Letěla, dokud nevyčerpala všechny síly, a pak se vrátila smutně domů. Bída totiž postihla všechny končiny v království. Nebylo záchrany pro nikoho. Ale vdova se nevzdala. Otočila znovu dvakrát prstenem a proměnila se v obrovský a voňavý chléb. Když se její syn vrátil domů a uviděl ten obrovský chleba, pustil se s chutí do jídla. Byl to jen chléb, ale zázračně sytil.

Zatímco vdovin syn hltavě žvýkal, viděl, jak jde kolem jejich domu soused, se kterým měl pořád obrovské potíže a kterého neměl vůbec rád. Rozhodl se, že si ho nebude všímat, ale nějaké hnutí srdce ho donutilo pozvat ho, aby s ním pojedl ten zázračný chléb. Za chvíli se to rozneslo po celé vesnici a začali přibíhat další lidé: velcí i malí, mladí i staří, chudí, nemocní i zdraví, zoufalí a nepokojní. Zdálo se, že chleba nikdy nespotřebují do konce. Nejenže zaháněl hlad, ale vzbuzoval v těch, kdo ho jedli, klid, touhu po pokoji, smysl pro dobrotu a přinášel i zdraví těla. Ti, kteří byli nepřáteli, se smířili, a kdo se navzájem přehlíželi, se na sebe srdečně smáli.

Každou noc se poslední drobek chleba proměnil znovu ve velkorysou vdovu. Každé ráno se vdova proměňovala v obrovský vonný a chutný pecen chleba, který živil tělo i duši lidí ve vesnici. A tak tomu bylo až do další sklizně. Po ní lidé uspořádali velkou slavnost. Vdova tam samozřejmě byla také. Všichni, kdo se k ní přiblížili, měli zvláštní pocit – žena voněla po chlebu čerstvě vytaženém z pece.

Bruno Ferrero: Květiny pro duši. Vydal Portál, 2009

PALLOTIN WOJCIECH ZUBKOWICZ Z JAM: SVĚT SE MĚNÍ, I PROTO CHCEME PROŽÍVAT A HLÁSAT BOŽÍ MILO- SRDENSTVÍ

Od roku 2009 působí v Jámách otcové pallotini, kteří jsou členy Společnosti katolického apoštolátu. Ta byla založena sv. Vincencem Pallottim v Římě v roce 1835. V celém světě je přes 2 300 pallotinů, zato v České republice pouze pět. V současné době jsou to dva římskokatoličtí kněží Wojciech Zubkowicz a Slavomír Peklanský. Oba jsou součástí komunity, kterou tvoří ještě o několik kilometrů dál sídlící třetí kněz, otec Mariusz Leszko, jenž je duchovním správcem v Radešínské Svatce. Další dva pallotini působí ve Fulneku v diecézi ostravsko-opavské. Od svého příchodu se věnují nejen pastoraaci ve svých farnostech, ale také poutnímu místu Božího milosrdenství ve Slavkovicích.

Otče Wojciechu, Slavkovice, Jámy, Radešínská Svatka, Olešná – nádherný region Vysočiny. Nabízí se otázka, proč právě zde otcové pallotini našli místo ke svému působení?

Je to tak trochu otázka na Pána Boha. Zdá se, že Pán Bůh pallotiny na Vysočině chtěl a chce, i když jsme hned nepřišli přímo na Vysočinu. V roce 2002 pozval pallotiny do České republiky sám kardinál Miloslav Vlk, a to do Staré Boleslavi, místa spojeného se svatým Václavem. Tam jsme působili od roku 2003 do roku 2009. Posláním pallotinů v celém světě je mimo jiné šíření úcty k Božímu milosrdenství, proto jsme od roku 2006 ze Staré Boleslavi začali vydávat časopis „Apoštol Božího milosrdenství“. Když byl v roce 2008 ve Slavkovicích požehnán nový kostel, pozval nás otec biskup Vojtěch Cikrle na Vysočinu. Přišli jsme začátkem roku 2009 a spojili vydávání časopisu se Slavkovicemi.

Poutní kostel ve Slavkovicích je jako první v České republice zasvěcen Božímu milosrdenství a také sestře Faustyně Kowalské. Co všechno se zde odehrává? Kdy se můžeme zúčastnit těch největších akcí a poutí?

Do Slavkovic putují lidé z celé republiky. Pořádáme zde dvě hlavní poutě. První, ta největší, je jarní. Je to pouť na svátek Božího milosrdenství, o první neděli po Velikonocích. Druhá je na podzim – jde o pouť ke sv. Faustyně. Kromě toho jsou zde poutě ještě každou třetí sobotu v měsíci a v červenci pak pěší pouť k Božímu milosrdenství.

Letošní jarní pouť již proběhla. Jaký byl program na svátek Božího milosrdenství?

Společně jsme slavili tři mše svaté. V 10.30 hodin sloužil mši svatou P. Max Kašparů. Hlavní mši svatou v 15.00 hodin celebroidl apoštolský nuncius v České

republiky, arcibiskup Jude Thaddeus Okolo. Po této mši svaté proběhl koncert skupiny Good work. V 19.00 hodin byla slavena ještě třetí mše svatá.

U kostela Božího milosrdenství nejsou jenom poutě. Život běží i mezi nimi...

Ano, třeba o víkendech zpovídáme po celý rok. U kostela je také kruh modlitby, do kterého je zapsáno přes 2 300 osob z celé republiky. Vydáváme slavkovický stolní kalendář. Ve Slavkovicích také vznikl projekt „Nikodémova noc“.

V nedávné době jsme připravovali nové stránky Slavkovic. Spustili jsme je v dubnu letošního roku a budeme rádi, když se podíváte. Tam najdete další zajímavé informace.

Silným momentem je letní pěší pout'. Do této pouti se každoročně zapojují až stovky poutníků z různých koutů České republiky. Proč vůbec vznikla a co vás vedlo k jejímu pořádání?

Tuto pout' nastartoval otec Tomasz Kazański v roce 2009. Každoročně na ní vyrazí poutníci poslední týden v červenci. Mají domluvená místa, kde přespávají. Jejich zavazadla veze auto. Kdo nemůže putovat celý týden, může se připojit třeba na den, dva. Poutníci dostávají trička, a nakonec se setkávají ve Slavkovicích.

Je potřeba zmínit, že putují z různých míst v několika proudech: z Fulneku, Hodonína, Prahy, Mladé Boleslavi a Českých Budějovic. Ale také už mohou prozradit, že pro starší a děti, kteří by chtěli „ochutnat“ putování jen tak na pár hodin, se od tohoto roku připravuje nový proud ze Sirákova, který je nedaleko Žďáru nad Sázavou. Podrobné údaje o pouti a jednotlivých proudech se dozvíte na webu www.pout.cz.

U slavkovického kostela je nově zbudovaná křížová cesta, jejíž zastavení jsou vsazená do nedalekého kopce. Kdo a v jakém čase ji může navštívit? Je možné ji využít ke společné modlitbě?

Autorem křížové cesty nad kostelem ve Slavkovicích je umělecký kovář Pavel Tasovský, který cestu utrpení Pána Ježíše vyjádřil pomocí kovu a kamene. S kamenem pracoval Pavel Cvrkal. Jednotlivá zastavení jsou umístěna na svahu nad kostelem. Křížovou cestu požehnal otec biskup Vojtěch Cikrle v den pouti ke sv. Faustyně 4. října 2009.

Není to ale jediná křížová cesta ve Slavkovicích. Zajímavá je také křížová cesta v kostele. Autorem obrazů křížové cesty je malíř Jiří Štourač. Křížovou cestu do kostela ve Slavkovicích připravil v letech 2009–2010. Obrazy požehnal biskup Pavel Posád během pouti ke sv. Faustyně 4. října 2010. Obě křížové cesty jsou přístupné. Ta nad kostelem kdykoliv, ta v kostele pak v době otevření kostela, což je denně od 8 do 18 hodin.

Ve Slavkovicích se také konají kongresy o Božím milosrdenství. Ten letošní proběhl v květnu, a to již popáté. Můžete nám přiblížit, co všechno bylo zařazeno do programu kongresu?

Kongresy se konají více méně jednou za tři roky. Slovo kongres pochází od slova *congregare* – shromažďovat, shrnout, setkat se. Z toho vycházíme. Jsme součástí Božího lidu, který putuje dějinami. Snažíme se tímto světem projít tak, abychom po sobě zanechali dobrou stopu a doputovali do nebe. Svět se mění, proto se chceme jednou za čas znovu setkat, rozhlédnout a zamyslet, jak prožívat a hlásat Boží milosrdenství.

Kongres vždy začíná v pátek a končí v neděli. Jeho součástí jsou mše svaté a přednášky, přijíždí hosté z České republiky a ze zahraničí. V tomto roce například kongres začal mší svatou v pátek 23. května v 17.00 hodin s Mons. Karlem Orlitou, soudním vikářem Brněnské diecéze. V sobotu 24. května měl v 16.00 hodin mši svatou pan kardinál Dominik Duka a v neděli 25. května biskup Pavel Konzbul, který v jejím závěru ustanovil kostel ve Slavkovicích poutní svatyní. Podrobný program můžete najít na stránkách kongresu www.kongres.slavkovice.cz včetně fotogalerií a informací o minulých ročnících.

Všimla jsem si, že do Slavkovic zve každý měsíc nějakého významného hosta z jiné diecéze. Na koho se věřící mohou už nyní těšit?

Do Slavkovic putují věřící ze všech diecézí, proto jsme zde od září 2021 zavedli modlitbu za diecéze. Modlíme se po celý měsíc za jednotlivé diecéze a jednou za měsíc je hlavní den modlitby a tam zveme biskupa nebo kněze z diecéze, za kterou se modlíme. V tomto roce přijel například 12. dubna biskup Zdeněk Wasserbauer z Prahy, v červnu přijede biskup Pavel Konzbul z Brna, v prosinci biskup Vlastimil Kročil z Českých Budějovic. Během roku nás navštíví generální vikáři z Hradce Králové, Litoměřic a Ostravy.

V tomto roce to bude už dvacet let, co vydáváte časopis „Apoštol Božího milosrdenství“. Co všechno v něm může čtenář najít zajímavého?

„Apoštol“ vždy přináší zprávy ze Slavkovic a také v něm píšeme o úctě k Božímu milosrdenství. Jsou tam i zajímavosti a texty týkající se duchovního života. Je to čtvrtletník, má 40 stran a v současné době vychází v nákladu 7 000 ks. Archivní čísla lze objednat za dobrovolný příspěvek na telefonu 774 521 531 nebo emailem na objednavky@apostol.cz.

Otče, děkuji Vám za Váš čas a příjemný rozhovor.

Lenka Šustrová

Také děkuji. Přijďte za námi na pout' do Slavkovic.

**ZVEME VÁS DO SLAVKOVIC PRO JUBILEJNÍ
PLNOMOCNÉ ODPUSTKY!**

KOSTEL JE OTEVŘEN KAŽDÝ DEN OD 8.00 DO 18.00 HOD.

Bližší informace najdete na:

www.slavkovice.cz/cs/aktuality/a/plnomocne-odpustky-ve-slavkovicich

„MLADÍ MLADÝM“

Několik desítek zájemců z naší farnosti mohlo na prahu Svatého týdne zažít večeři podobnou svou strukturou té, při níž Pán Ježíš den před svou smrtí ustanovil eucharistii. V rámci projektu „Mladí mladým“, vyhlášeného Biskupstvím brněnským, se totiž na Baroku uskutečnily tři tzv. sederové večeře. Seder je židovský svátek, rituální večeře sloužící jako připomínka vyvedení Izraele z egyptského otroctví. Sederová večeře má přesně stanovený průběh a pořadí úkonů. Kromě pojídání symbolických pokrmů se předčítají texty z Pesachové Hagady. Seder se koná o prvním večeru svátku Pesach. DT

PROJEKT „VSTUPY DO ŠKOL“

Již více než rok se mohou děti v novoměstských a okolních školách účastnit programů, jejichž garantem je Biskupství brněnské. V naší farnosti se díky jáhnu Jiřímu Dyčkovi neúnavně věnují dětem převážně prvního stupně tři vyškolené lektorky. Programy, které mají akreditaci MŠMT ČR a plně respektují RVP ZV i náboženskou neutralitu školy, se realizují v délce jedné až dvou vyučovacích hodin formou jednorázových vstupů do výuky. Témata jsou zpracována podle věku žáků a patří mezi ně například: *Poselství křesťanských Vánoc*, *Poselství křesťanských Velikonoc*, *Kostel u nás*, *Svatí z rodu Přemyslovců* a další.

Krátce před Velikonocemi prožily děti prvního až třetího ročníku v naší malotřídní škole v Radňovicích program *Poselství křesťanských Velikonoc*. Jako pedagog jsem měla možnost být při tom, když děti nejen vyslechly, ale také zažily v rámci prvouky poutavou hodinu v podání paní Pavlíny Trödlerové. Musím říci, že odvedla skvělou profesionální práci, dokázala děti zaujmout po celých 45 minut (což není úplně jednoduché 😊) a všechny odcházely z programu spokojené.

Poslechly si příběh o Ježíšovi, ochutnaly některé potraviny, které byly součástí jeho Poslední (sederové) večeře, zamyslely se nad tím, proč se obětoval za druhé.

Z úst jedné nejmenované paní učitelky působící v Novém Městě jsem vyslechla pochvalu týkající se lektorek, které realizují Vstupy do škol na místních školách. Patří mezi ně již zmiňovaná paní Pavlína Trödlerová, dále Ivona Laštovičková a Lucie Šustrová.

Ráda bych se ještě zastavila u dětí, které se chystají k prvnímu svatému přijímání. Jejich příprava probíhá v hodinách náboženství na základních školách díky mravenčí práci katechetů, mezi něž patří Lucie Dvořáková (Radňovice), Lucie Šustrová (NMnM) a Tomáš Mahel (Pohledec), a samozřejmě také díky pastýři naší farnosti. Letos se celý přípravný tým věnuje dětem ještě během mimořádných setkání mimo školní lavice, kterých se spolu s dětmi účastní i rodiče.

O spokojenosti dětí svědčí i jeden rozhovor, který jsem nechtíc vyslechla přímo u nás ve škole. Nedá mi to, abych se o něj nepodělila. Jeden hoch a zároveň šikovný sportovec velmi milující pohyb říkal zaujatě před hodinou náboženství svému kamarádovi: „Hurá, dnes máme nábožko! To je ze všech nejlepší hodina, ještě lepší než tělocvik...“ Další slova uznání patří Tomáši Mahlovi, jehož zpěv a akční projev v hodinách náboženství nadšeně ocenila jedna známá, čekající v Pohledci za dveřmi třídy na své vnouče. A to Tomáše zatím pouze slyšela přes dveře. 😊

Chtěla bych všem zmiňovaným v tomto textu poděkovat za jejich obětavost a nasazení v jejich službě a popřát jim i nadále spoustu sil a Božího požehnání.

DT, též foto na str.5 a 6

VELIKONOCE 2025

Svátost křtu (společně se svátostí eucharistie a biřmování) přijalo o letošních Velikonocích v brněnské diecézi 121 katechumenů, z toho 54 mužů a 67 žen. (zdroj: www.biskupstvi.cz)

V naší farnosti byli na Bílou sobotu pokřtěni Martin, Martina, Nikola a Jarmila. Stali se Božími dětmi a rozšířili tak naši farní rodinu. Kéž jim je mezi námi dobře a kéž jim všem Pán žehná.

foto: Marek Přichystal

MINISTRANTSKÝ DEN

V sobotu 3. května 2025 jsme se brzy ráno vydali s našimi chlapci na Ministrantský den pořádaný Brněnskou diecézí v prostorách Kněžského semináře v Olomouci. Spolu s ministranty ze Žďárského děkanství jsme vytvořili společenství a vyrazili. Duchovní doprovod zajišťovali o. Blažej Hejtmánek ze žďárské farnosti u sv. Prokopa a pan jáhen Pavel Čech z Dalečína.

Po dvou hodinách cesty nás naše kroky přivedly do Kněžského semináře, kde jsme byli rozděleni do třech skupinek. Naši ministrantíci utvořili spolu s kluky z děkanství jednu ze 30ti soutěžních skupinek I. stupně ZŠ. Dopoledne jsme se zúčastnili v kostele sv. Mořice mše svaté s otcem biskupem Pavlem Konzbulem. Po skončení mše svaté následoval sportovně-vědomostní odpolední program, který se konal jak v semináři, tak v Bezručových sadech. Nesměl samozřejmě chybět ani oběd. Po skončení odpoledního snažení následovalo vyhlášení výsledků. Žďárské děkanství zde uspělo hned dvakrát: třetí místo v kategorii II. stupeň ZŠ a I. stupeň ZŠ zde spolu s našimi ministranty obsadilo stupínek nejvyšší, tzn. 1. místo! Gratuluji a děkuji všem ministrantům, kteří se zúčastnili tohoto setkání.

Zdeněk Pařík

MANŽELSKÉ VEČERY

V naší farnosti se nedávno uskutečnil kurz, který přinesl manželům jedinečnou příležitost – věnovat se svému vztahu a prohloubit vzájemné porozumění. Účastnilo se ho šest manželských párů, které společně prožily celkem osm setkání. Prvních sedm bylo věnováno konkrétním tématům, poslední se neslo ve znamení společné party.

Každé setkání začínalo večerí jednotlivých dvojic, která vytvořila příjemnou a uvolněnou atmosféru pro následující program, jehož hlavní náplní bylo sledování tematických videí provázených manželi Leeovými. Tato videa nabídla párům různé pohledy a praktické rady k jednotlivým oblastem manželského života. Po každém videu následovaly soukromé rozhovory, které byly podpořeny připravenými otázkami a dotazníky z deníku manželských večerů.

Vše vyvrcholilo společnou party. Jednotlivé dvojice si na ni mohly pozvat své přátele, aby i oni zakusili atmosféru manželských večerů a získali představu o tom, co tento program nabízí. Účastníci měli možnost podělit se o své zkušenosti z kurzu. Hodnocení všech bylo velmi pozitivní. Oceňovali především možnost strávit společný čas se svým manželem či manželkou a také popovídat si o věcech, na které není v běžném rodinném životě prostor.

Kurz se ukázal jako velmi přínosný. Pomohl zúčastněným párům, ale také vytvořil prostor pro setkávání a budování vztahů mimo rámec našeho farního společenství, protože nebyl určen pouze věřícím lidem. Pozitivní zkušenosti účastníků naznačují, že podobné aktivity jsou důležité a mohou posílit rodinné vztahy.

Věříme, že tento kurz byl jen začátkem a že budeme moci v budoucnu nabídnout podobné příležitosti pro další manželské páry.

Josef Dvořák

VZPOMÍNKA NA MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

Jak stárneme, je náš mozek už tak přecpaný informacemi a vzpomínkami, že se mu čím dál hůř ukládají poznatky a nové vjemy. Krátkodobá paměť se zhoršuje, protože nové paměťové komůrky v mozku už prostě nejsou. Ten se snaží pomoci tím, že co je staré, musí ven. To nám pak přijdou na mysl už dávno zapomenuté vzpomínky z dětství.

Je květen – máj. Mozek mně přehodnotil, jak jsme v kapličce každý večer slavili májovou. Většinou děti, odrostlejší mládež, staré babičky (vyslovovali jsme s dlouhým „á“) a dědoušci, kteří bydleli blízko a měli sílu dojít. Dospělí doma zajišťovali večerní hospodářství.

Tenkrát to byla malá stavba s oltářem se sochou sv. Anny a Panny Marie, sv. Floriánem a sv. Janem Nepomuckým. Po přestavbě je to nádherná kaple ke chvále Boží.

Před májovou jsme skotačili kolem kapličky. Jakmile přišla Cílinka, křestním jménem Cecílie, znamenalo to nechat hloupostí, zklidnit se. Cílinka předříkávala růženec, litanie loretánské a začínala zpívat. Měla jen o pár roků víc než my, ale nikoho nenapadlo rušit.

Od kamarádky mám úsměvnou historku. Moc ráda procítěně a z plných plic zpívala mariánské písničky, zvláště ty, které měly refrén: „Maria, ó Matičko...“ Tam pro ni Panna Maria byla blízkou kamarádkou, kterou oslovovala: „Marijánko, Matičko...“ Pro její dětské uši splynulo Maria, ó Matičko v láskyplné Marijánko, Matičko.

Děti si občas pro ně nejasné slovní spojení upraví po svém. Tak bylo v modlitbě Věřím v Boha místo „... sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího...“ slyšet „... sedí v krabici Boha, Otce všemohoucího...“. Úmysl malého modlíciho byl určitě v nebi i tak s radostí přijat.

V neděli bývaly májové odpoledne a těch se účastnili i dospělí. Děti se naučily básničky, maminky vyparádily děvčátka za družičky a před oltářem poděkovaly Panně Marii.

Dramatické chvíle přinesla jedna květnová neděle v roce 1952. Po skončení odpolední májové se nebe zatáhlo zlověstnými mraky a vydatně pršelo. Začaly přicházet špatné zprávy. Na Nové Město udeřila prudká bouře s průtrží mračen a kroupami. Rozvodnila potok, v domech v nižších polohách plaval nábytek, ukrutná síla vody valila těžké věci, které pobrala. Zahynulo mnoho hospodářského zvířectva, všude bylo plno bahna. Na cestách a polích vymlela voda místy hluboké jámy.

Nad tím, jak jde život kolem, my staří někdy nevěřicně kroutíme hlavou a protáčejí se nám oči. Žijeme si však spokojeně. Nepřesvědčujeme mladé, že dřív byla tráva zelenější, nebe modřejší, voda mokřejší, kilometr delší, na jedno deka víc salámu.

Prosme Pannu Marii, ať se za nás přimlouvá – je naší matičkou a kamarádkou.

MP

POUTNÍCI NADĚJE NA CESTĚ

Jubilejní rok 2025 je skvělou příležitostí pro všechny poutníky. Mnozí se vydávají na cestu nejen s cílem pokořit kilometry, ale také přiblížit se Pánu.

První společnou příležitostí byla tzv. „malá“ farní pout', která tentokrát směřovala do Olomouce. Využili jsme volného 8. května a časně ráno vyjeli autobusem k prvnímu cílovému bodu trasy – k Arcibiskupskému kněžskému semináři, ve kterém nás přivítal žďárský rodák a zároveň spirituál Teologického konviktu, o. Josef Novotný. Provedl nás prostorami, ve kterých procházel formací ke kněžství nejen on sám, ale také třeba o. Vojta Libra nebo náš otec Miro. Pro našeho otce byl návrat do semináře zároveň první příležitostí ke slavení mše svaté v kapli svatých Cyrila a Metoděje – v místě, kde prožil důležité roky svého života.

Olomouc je překrásné město plné nádherných staveb, mezi něž patří například Arcibiskupský palác, kostel svatého Michala nebo kaple postavená na místě umučení svatého Jana Sarkandera, který byl v roce 1995 na letišti u Olomouce společně se svatou Zdislavou svatořečen Janem Pavlem II. Mnozí mají jistě v paměti i tehdejší setkání svatého otce s mládeží na Svatém kopečku, kam jsme se bohužel během naší pouti kvůli probíhajícímu programu nemohli podívat.

Dalšími chrámy, které jsme navštívili, byl kostel Panny Marie Sněžné, katedrála svatého Václava a také kostel svatého Mořice, jehož věž nás ve slunečném počasí zlákala k výstupu a vyhlídce po okolí moravské metropole. V katedrále svatého Václava jsme byli odměněni kromě průchodu svatou branou a prohlídky překrásných prostor i velmi milým setkáním s otcem arcibiskupem Josefem Nuzíkem, který nám navíc požehnal na cestu.

Poslední zastávkou dne byl poutní chrám Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou, do kterého se poutníci již 200 let přichází poklonit milostnému obrazu Panny Marie Dubské a též prosit o uzdravení.

Z Dubu nad Moravou již pak hurá domů! A mohutné „hurá“ zaznělo během zpáteční cesty hned několikrát. Poprvé, když jsme našemu oslavenci Vojtovi zpěvem popřáli k narozeninám, a podruhé, když nám právě on oznámil úžasnou zprávu, že se během právě probíhajícího konkláve objevil nad komínem Sixtinské kaple bílý kouř signalizující zvolení nového papeže. Autobusem se proto rozezněla papežská hymna a píseň „Bože, chválíme tebe“.

Radostnější závěr pouti jsme si opravdu nemohli přát. Během příjezdu do Nového Města jsme sice ještě netušili, kdo se stal nástupcem papeže Františka, ale ať už jsme spatřili našeho nového svatého otce Lva XIV. kdekoli, myslím, že jsme byli všichni vděční. Věřím, že jeho první laskavé pozdravení pokoje a dojatý láskyplný pohled byl pro nás následně jistou odměnou.

A co našemu svatému otci popřát? Kéž se mu daří s pokorou, moudře a bezpečně řídit Petrův koráb plující v neklidných vodách dnešního světa. Ať sám Duch svatý drží jeho kormidlo a vyvede jeho i nás ze skalisek zase do bezpečných vod nekonečného moře Boží lásky a radosti.

DT

LEV XIV.: PRVNÍ PAPEŽ INFLUENCER

Téměř 13 milionů sledujících za 72 hodin. Je zřejmé, že začala nová kapitola digitálního papežství – nejen pro Vatikán, ale pro celosvětovou církev. Petrův nástupce si našel novou kazatelnu: takovou, kde lze poselství sdílet okamžitě a během několika vteřin má ohlas napříč kontinenty.

Papežství oficiálně vstoupilo do éry influencerů. Lev XIV. během prvních dnů svého pontifikátu zásadně proměnil způsob, jakým Svatý stolec komunikuje s věřícími – a možná i s celým světem. Za pouhé tři dny od spuštění svých oficiálních účtů na sociálních sítích oslovil téměř 13 milionů lidí, kteří ho sledují na Instagramu, přestože sdílel zatím jen tři příspěvky. Na platformě X (dříve Twitter) přijal papež nové uživatelské jméno @pontifex.

Leo P.P. XIV

Před svým zvolením byl Lev XIV. známý spíše svou tichou autoritou, pastorační blízkostí a občanskou angažovaností než mediálním vystupováním. O to větší bylo překvapení, když se prakticky přes noc objevil na nejviditelnějších digitálních platformách – a to s překvapivou precizností a propracovanou strategií.

Oficiální vatikánský komunikační úřad na začátku jeho pontifikátu mlčel. O to výraznější byl kontrast, když se během několika hodin rozběhla nová strategie: Ano Instagramu. Ano síti X.

Závratné tempo růstu sledujících na Instagramu (přes 12,8 milionu za méně než 72 hodin) vedlo komentátory k přirovnáním, která jsou obvykle vyhrazena světoznámým hudebníkům, sportovcům nebo politickým lídrům. Jenže papež Lev XIV. není celebrita. Jeho síla spočívá ve zvědavosti, úctě a obnově spojení, které jeho osoba i poselství zřejmě v lidech vzbuzují.

„Nejde jen o účet na sociálních sítích,“ poznamenal jeden z církevních komentátorů. „Je to digitální bazilika, prostor, kam se lidé obracejí v naději, že promluví – a budou vyslyšeni.“

Volba uživatelského jména @pontifex, tedy „stavitel mostů“, má hluboký význam. Tento starověký titul, používaný od dob římského náboženství a později přijatý římskými biskupy, dnes nabývá nové aktuálnosti – ve světě rozděleném a roztržštěném více než kdy dřív. Tím, že papež volí roli místo jména, dává jasně najevo: nejde o jeho osobu, ale o úřad, který zastává.

Digitální vstup Lva XIV. kontrastuje s umírněnější, spíše formální digitální stopou jeho předchůdce. Nový papež sází na svěží grafiku, okamžitou interakci a nový styl sdělení, který působí současně pokorně i silně. Načasování spuštění účtů – ještě před oficiální inaugurací – ukazuje, že komunikace není vedlejší, ale klíčová součást jeho pastoračního záměru.

zdroj: www.cirkev.cz

Účastníci letošní pěší pouti na Zelenou horu, 17. 5. 2025, foto: Marie Stupková

SLAVNOST PRVNÍHO SVATÉHO PŘIJÍMÁNÍ

Stejně jako každý rok prožijí děti z naší farnosti své první setkání s živým Kristem v eucharistii. Letos bude tento okamžik umocněn možná i tím, že Pána Ježíše přijmou na svůj svátek – Den dětí. Ježíš řekl:

„Nechte děti a nebraňte jim přicházet ke mně – vždyť právě takovým patří nebeské království!“ (Matouš 19,14 B21) Jistě se proto bude radovat ze všech dvaceti dětí, se kterými se poprvé – a doufáme, že ne naposledy – setká. ☺

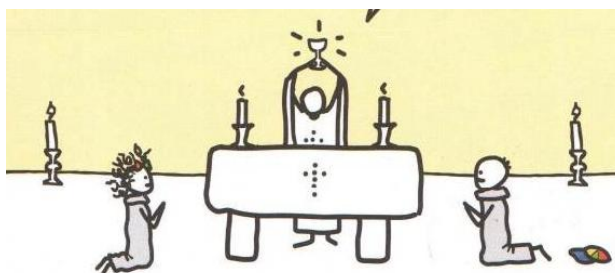
Některých dětí jsme se zeptali:

Co máš rád/a na Ježíšovi?

- že je hrozně hodný, moudrý a spravedlivý a že umí dělat zázraky
- lásku a obětavost, odpouští lidem, dává naději
- že díky němu slavíme Vánoce
- je spravedlivý, dělá zázraky a uzdravuje nemocné
- byl na nás hodný, obětoval se, dělal zázraky
- že nás všechny miluje, i když někdy zlobíme
- že nás vykoupil z hříchů

CO SE DĚJE PŘI MŠI SVATÉ?

Mše svatá je zázrak: smíme být u Ježíšovy smrti a u Ježíšova zmrtvýchvstání. Spolu s Ježíšem Kristem, naším zmrtvýchvstalým Pánem, slavíme velkou slavnost – **DÍKŮČINĚNÍ** (řecky „eucharistie“).

Den před velkým židovským svátkem Pesach Ježíš umřel. Umřel za nás všechny. Večer předtím ještě slavil s učedníky večeři velikého díkůčinění. Podal jim chléb a víno a pronesl přitom neslýchaná slova: „**Toto je moje tělo! ... Toto je má krev.**“

Při každé mši svaté opakuje kněz nad chlebem a vínem tato slova.

Skrze Ducha svatého se z chleba a vína stává Ježíšovo Tělo a Ježíšova Krev. Při každé mši svaté se pro nás zpřítomňuje Ježíšova smrt a jeho zmrtvýchvstání: setkáváme se s ukřižovaným a zmrtvýchvstalým Pánem a sjednocujeme se s ním tím, že přistupujeme ke svatému přijímání (= přijímáme, jsme v živém spojení). Není to jako v televizi, kde se můžeme podívat na tisíce opakování nějakého starého filmu. Během mše svaté jsme v přímém přenosu při Ježíšově smrti a zmrtvýchvstání.

STEJNĚ JAKO MOJE SVÍCE, CHTĚL BYCH I JÁ...

PŘINÁŠET SVĚTLO tam, kde mají lidé temné myšlenky.

DÁVAT TEPLU tam, kde se k sobě lidé chovají chladně a tvrdě.

ROZDÁVAT RADOST tam, kde jsou lidé smutní a kde se zapomněli usmívat.

Jak to můžu udělat?

- pomáhat druhým, pomáhat chudákům, dělat dobré skutky
- pomazlit tátu, pomáhat mámě s vařením či nákupem
- namalovat mamce obrázek, dát jí kytku
- popovídat si a vyslechnout babičku, nakoupit jí, pomáhat starým lidem
- být hodná, nebýt drzá, poslouchat
- změnit sama sebe, poslouchat druhé, potěšit vtipem
- pomáhat v rodině, být na druhé doma milá a milovat je
- mít dobrou náladu a potěšit ty, kteří se mračí
- poděkovat, pozdravit, podělit se

K prvnímu svatému přijímání letos poprvé přistoupí:

Jakub Bena	Lucie Kosárová	Barbora Říhová
Kristýna Dvořáková	Michal Kostecký	Kateřina Sábliková
Julie Hrbotická	Samuel Kunc	David Šajner
Tomáš Junek	Tadeáš Kunc	Klára Šebková
Viktorie Jurmanová	Veronika Pařilová	Jiří Vetešník
Martin Kašťánek	Adéla Pohanková	Martin
	Adéla Přichystalová	

*Zpracováno podle knihy: **MOJE PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ** – Youcat pro děti, Vzpomínkové album. Vydalo Karmelitánské nakladatelství v Praze, 2019*

MALÉ OTÁZKY PRO VELKÉ ZNALCE (zdroj: Biskupství brněnské)

NOE A BOŽÍ ZÁCHRANA

- 1. Noe zachránil podle Bible lidi a zvířata před živelnou pohromou v podobě (Gn 6,17)**
a) vichřice b) potopy c) zemětřesení
- 2. Útočištěm před zkázou se díky Noemovi stala (Gn 6,14)**
a) vysoká věž b) podzemní chodba c) plavidlo – archa
- 3. Kolik lidí podle biblického popisu Noe zachránil? (Gn 7,13)**
a) pět b) osm c) sedm
- 4. Za dnů Noemových podle Bible přšlo (Gn 7,12)**
a) tři dny a tři noci
b) sedm dní a sedm nocí
c) čtyřicet dní a čtyřicet nocí
- 5. Noemův koráb přistál po skončení pohromy (Gn 8,4)**
a) na pohoří Ararat b) na Genezaretském jezeře c) na judské poušti
- 6. Konec pohromy seslané na zem poznal Noe z chování (Gn 8,11)**
a) své manželky b) holubice c) mravenců
- 7. Na znamení smlouvy s Hospodinem uviděl Noe na obloze (Gn 9,12-14)**
a) kometu b) duhu c) tisíce hvězd
- 8. V době po Noemovi, kdy měli všichni jednotnou řeč, se lidé rozhodli postavit (Gn 11,4)**
a) průplav, který spojí dva oceány
b) sídliště, jehož konce nikdo nedohlédne
c) město a věž, jejíž vrchol bude v nebi
- 9. Dílo nakonec zůstalo nedostavěné, protože (Gn 11,9)**
a) neměli dostatek materiálu
b) lidem došla trpělivost
c) Hospodin lidem zmátl jazyky a přestali si rozumět
- 10. Místo, kde stavba věže vznikala, bylo plné zmatku a dostalo jméno (Gn 11,9)**
a) Babí lom b) Babylón c) Atény

SPRÁVNÉ ŘEŠENÍ KVÍZU: 1b, 2c, 3b, 4c, 5a, 6b, 7b, 8c, 9c, 10b

Své příspěvky, náměty, přání či připomínky k obsahu Kunhuty posílejte, prosím, na mailovou adresu casopis.kunhuta@gmail.com. Děkujeme. Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolický farní úřad Nové Město na Moravě. Další číslo vyjde v srpnu 2025, uzávěrka 3. 8. 2025. Redakce: Mgr. Dagmar Trödlarová, Bc. Matěj Trödlar, Bc. Veronika Trödlarová. Schválil: Mgr. Miroslav Kulifaj.